

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 8 marca 2024 roku

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 189/24/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) przedstawiam stanowisko, w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903, z późn. zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia, że Spółka w opisanym we wniosku stanie faktycznym nie jest zobowiązana do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ww. ustawy – uznaję za nieprawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z 18 stycznia 2024 r. X, zwana dalej Stroną lub Spółką, złożyła przez pełnomocnika wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o opłacie produktowej” lub „Ustawą Produktową”, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej w postaci opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ww. ustawy.

Pismem znak: OS-WP-II.310. z 25.01.2024 r. wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawo przedsiębiorców, do uzupełnienia wniosku poprzez sformułowanie pytania czego dotyczy wątpliwość przedsiębiorcy.

Strona pismem z 05 lutego 2024 r. (data wpływu – 08.02.2024 r.) uzupełniła wniosek poprzez sprecyzowanie pytania oraz swojego stanowiska w sprawie.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

„Spółka prowadzi, pod adresem Y, działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu kantyny dla pracowników Z („Klienci”). W ramach prowadzonej działalności Spółka oferuje Klientom napoje oraz żywność pakowane przez Spółkę w opakowania, których specyfikacja załączona jest do niniejszego pisma, oraz podobne opakowania („Opakowania”). Opakowania posiadają świadectwo odporności na mechaniczne zmywanie - w załączeniu przykładowe świadectwo odporności w ramach 125 cykli testowych w temperaturze 65°C. Niektóre z Opakowań wymagają zastosowania jednorazowej folii celem zamknięcia. Spółka wywiesiła w kantynie napis informujący Klientów o świadectwach dot. poszczególnych Opakowań i zachęcający Klientów do ich wielokrotnego wykorzystywania, czy to w kantynie, czy w innych miejscach.

Zgodnie z przepisem art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej, przedsiębiorca prowadzący jednostkę

handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Od dnia 1 stycznia 2024 roku obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami - od tej daty obowiązkowe jest pobieranie opłaty od użytkownika końcowego zgodnie z art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej.

Opłata pobrana od użytkownika końcowego wnoszona jest na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana. Uznać ją zatem należy za daninę publiczną w rozumieniu art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 9e Ustawy Produktowej, przez „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” rozumie się produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.”

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„W ocenie Spółki nie jest ona zobowiązana do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej od Klientów, gdyż stosowane przez nią Opakowania nie stanowią produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu Ustawy Produktowej.

Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 9e Ustawy Produktowej, przez „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” rozumie się produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Powyższe oznacza, że dla stwierdzenia, iż dany produkt z tworzyw sztucznych nie spełnia definicji „produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” wystarczy, że (co najmniej jedno z poniższych):

- 1) został przeznaczony aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony, lub
- 2) został zaprojektowany tak, aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony, lub
- 3) został wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne

użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Spółka nabywa Opakowania od innych podmiotów działających w Polsce - podmioty te uznać należy za dokonujące czynności „wprowadzenia do obrotu” w rozumieniu Ustawy Produktowej (pierwsze dostarczenie produktu na terytorium Polski w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne; wprowadzenie do obrotu następuje w dniu: (1) wydania produktu z magazynu albo przekazania go osobie trzeciej - w przypadku produktu wytworzonego na terytorium kraju, (2) wystawienia faktury potwierdzającej przywóz produktu na terytorium kraju z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo dokumentu celnego potwierdzającego przywóz produktu na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, (3) przywozu produktu na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu).

Sporządzone przez podmioty dokonujące wprowadzenia do obrotu Opakowań świadectwo odporności na mechaniczne zmywanie wskazuje jednoznacznie, że Opakowania są zaprojektowane i wprowadzane do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach ich cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie ich w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego były pierwotnie przeznaczone. Dodatkowo, sposób korzystania przez Spółkę z Opakowań, tj. informowanie Klientów o świadectwach dot. poszczególnych Opakowań i zachęcanie Klientów do ich wielokrotnego wykorzystywania, czy to w kantynie, czy w innych miejscach, przesądza o ich analogicznym przeznaczeniu.

Mając na uwadze, że dla uznania, że produkt z tworzyw sztucznych nie spełnia definicji „produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” wystarczy jego odpowiednie zaprojektowanie, wprowadzenie do obrotu albo przeznaczenie, a w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze spełnieniem aż trzech wspomnianych przesłanek – uznać należy, że do Opakowań nie znajdzie zastosowania art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej nakładający na Spółkę obowiązek pobierania opłaty od użytkownika końcowego.”

W uzupełnieniu do wniosku pismem z 05 lutego 2024 r. Strona sprecyzowała swoje pytanie: „Czy Spółka jest zobowiązana w opisanym we wniosku stanie faktycznym do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 oraz z 2023 r., poz. 877) od Klientów (zgodnie z definicją we wniosku)?”.

Strona sprecyzowała również swoje stanowisko poprzez wskazanie, że „w ocenie Spółki nie jest ona zobowiązana do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej od Klientów (zgodnie z definicją we wniosku), ponieważ stosowane przez nią Opakowania (zgodnie z definicją we wniosku) nie stanowią produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu Ustawy Produktowej.”

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w

zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 z późn. zm.).

Artykuł 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej wskazuje, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą". Produktami takimi, zgodnie z załącznikiem nr 6 pkt 1 i 2 ww. ustawy są kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka oraz pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:

- a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
- b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
- c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 9e ww. ustawy przez produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych rozumie się produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Dodatkowo art. 2 pkt 11ac ww. ustawy wskazuje, że użytkownik końcowy to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży. Strona w swoim wniosku wskazała, że oferowane przez nią opakowania, w które pakuje napoje oraz żywność, posiadają świadectwo wykorzystania tych wyrobów z tworzyw sztucznych do wielokrotnego użytku, w tym odporności na mechaniczne zmywanie, co zdaniem Strony potwierdza ich zaprojektowanie i wprowadzanie do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach ich cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie ich w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego były pierwotnie przeznaczone. Ponadto Strona w miejscu oferowania tych opakowań wywiesiła napis informujący jej Klientów o świadectwach dot. poszczególnych Opakowań i zachęcający jej Klientów do ich wielokrotnego wykorzystywania, czy to w miejscu gdzie są oferowane (kantynie) czy w innych miejscach. Odnosząc się do powyższego należy zaznaczyć, że dla uznania, że produkt z tworzyw sztucznych nie spełnia definicji „produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” nie wystarczy spełnienie co najmniej jednej z przesłanek, tj. zaprojektowanie, wprowadzenie do

obrotu albo przeznaczenie, potwierdzające zamiar wielokrotnego wykorzystania takiego produktu. Jak wskazano w Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C216 z 07.06.2021 r.) w pkt 2.2.3 „Możliwość powtórnego napełnienia i ponownego użycia produktu”: „Zgodnie z art. 3 pkt 2a dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych opakowanie wielokrotnego użytku oznacza „opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtarzane napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone” (...) Zgodnie z pkt 2 załącznika II do dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w którym określono wymogi zasadnicze dotyczące opakowań, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania. Szczegółowe warunki zgodności z tymi wymogami określono w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 Opakowania – Opakowania wielokrotnego użytku. Wymienione w tej normie wymogi dotyczące stwierdzania przydatności opakowań do wielokrotnego użytku są następujące:

- zamiar wielokrotnego wykorzystania opakowania (tj. celowe zaprojektowanie, przeznaczenie i wprowadzenie do obrotu),
- projekt opakowania umożliwiający osiągnięcie wielokrotnej rotacji,
- opakowanie można opróżnić/rozładować bez znacznych uszkodzeń i bez zagrożenia dla integralności produktu, zdrowia i bezpieczeństwa,
- opakowanie można odtworzyć, wyczyścić, umyć, naprawić przy jednoczesnym utrzymaniu jego pierwotnej funkcjonalności,
- obowiązują ustalenia umożliwiające wielokrotne wykorzystanie, tj. ustanowiono i uruchomiono system wielokrotnego wykorzystania.”

Jednocześnie w powyższej normie wskazano na definicje:

- wielokrotnego użycia jako czynność, podczas której opakowanie, przeznaczone i zaprojektowane do przejścia w całym cyklu życia nie mniej niż określoną liczbę przewozów lub rotacji, jest ponownie napełniane i stosowane zgodnie ze swoim pierwotnym przeznaczeniem, z zastosowaniem wyrobów pomocniczych występujących na rynku lub bez nich i umożliwiających ponowne napełnienie opakowania; takie opakowanie wielokrotnego użycia stanie się odpadem opakowaniowym, jeśli nie będzie już dłużej przedmiotem wielokrotnego użycia,
- opakowania wielokrotnego użycia jako opakowanie lub element opakowania, które było przeznaczone do przejścia minimalnej liczby przewozów lub rotacji w całym cyklu życia, w systemie wielokrotnego użycia,
- przewozu jako przemieszczenie opakowania, od napełnienia/załadowania do opróżnienia/wyładowania; przewóz może być częścią rotacji,

- rotacji jako cykl, który przechodzi opakowanie wielokrotnego użycia, od napełnienia/załadowania do następnego napełnienia/załadowania; rotacja zawsze będzie obejmować przewóz,
- opakowania przeznaczonego do tego samego celu jako opakowanie, po zakończonej rotacji, ponownie używane zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem, w systemie wielokrotnego użycia,
- systemów wielokrotnego użycia jako postanowienia (organizacyjne, techniczne i/lub finansowe) umożliwiające wielokrotne użycie.

Jak wskazano w normie EN 13429:2004 aby ocenić zasadność zakwalifikowania opakowania do „opakowań wielokrotnego użycia” w warunkach przewidywanego stosowania, pakujący/napełniający powinien zapewnić system odbioru opakowań (umowy organizacyjne, techniczne i finansowe), gdzie system zwrotności opakowań odpowiadać będzie kryteriom systemów określonym w normie (system zamknięty, otwarty i mieszany).

Jednocześnie wskazano na konieczność posiadania deklaracji zgodności w celu wykazania czy opakowanie spełnia kryteria zgodności takie jak:

- biorąc pod uwagę szczególne okoliczności/miejsce użytkowania, opakowanie jest przeznaczone do wielokrotnego użycia,
- projekt opakowania zapewnia, aby jego główne elementy wytrzymały określoną liczbę przewozów lub rotacji w zazwyczaj przewidywalnych warunkach,
- opakowanie może być opróżnione/wyładowane bez istotnego uszkodzenia, poza uszkodzeniami, które mogą być naprawione,
- opakowanie może być przywrócone do użytku zgodnie z Załącznikiem B (czyszczone, myte, poddane naprawie) jakąkolwiek wymienioną metodą i na jakimkolwiek określonym poziomie, i przy zachowaniu możliwości pełnienia swojej funkcji,
- proces naprawy opakowania przeprowadzany pod kontrolą pakującego/napełniającego, jest zarządzany w sposób uwzględniający jego wpływ na środowisko,
- proces naprawy jest dostępny i nadaje się do stosowania do opakowania wielokrotnego użycia, i obejmuje wszystkie istotne etapy wymienione w Załączniku B,
- opakowanie może być ponownie napełniane/ładowane bez zagrożenia naruszenia integralności produktu lub zdrowia i bezpieczeństwa osób odpowiedzialnych za ponowne napełnianie/ładowanie,
- w okolicznościach i miejscach przewidywanego użytkowania są na miejscu dostępne warunki (organizacyjne, techniczne, finansowe), które pozwalają na wielokrotne użycie,
- system wielokrotnego użycia, określony jako właściwy w rzeczywistych okolicznościach stosowania, jest zgodny z jednym z wymagań podanych w Rozdziale 6 ww. normy.

Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, że Strona w swoim wniosku nie potwierdziła, że posiada taki system i przyjmuje od klientów swoje opakowania zwrotne celem powtórnego napełnienia wydawanymi przez siebie posiłkami, nie przedstawiła informacji, że posiada warunki (organizacyjne, techniczne, finansowe), które pozwalają na wielokrotne użycie, że posiada umowy na proces naprawy lub zwrotu zużytych opakowań zwrotnych, że wydane

opakowania spełniają normę EN 13429:2004 i posiadają deklarację zgodności z tą normą. Strona wskazała jedynie, że w placówce gastronomicznej zamieszczono informację o możliwości wykorzystania przez klienta opakowania oferowanego przez Stronę w tej placówce lub w innych miejscach.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.